

utvivlsomt, og det fremgaar klart af alle de fremkomne Oplysninger, blandt andet de i Betænkningen anførte, at vi paa begge disse Omraader er inde paa en forkert Vej, der aarlig koster den danske Stat overordentlig store Summer. Af en i Betænkningen aftrykt Skrivelse, hvori der svares paa Spørgsmaal af Finansudvalget angaaende Udstationering af Heste, ses det, at paa Grund af Mangel paa Tilbud fra Foderværter i de Gardehusarregimentet og 4de Dragonregiment tildelte Udstationeringsdistrikter har Krigsministeriet — i Lighed med i 1910 — baade i 1911 og 1912 bemyndiget nævnte 2 Regimenter til at maatte udstationere paa Fyn, en Foranstaltning, som er bekostelig, og som ved et Fredsbrud let i højeste Grad vil kunne komme til at svække de paagældende Regimenters Kampværdi. Jeg synes, at de paagældende derved har erkendt, at det i Virkeligheden er ganske urigtigt at udstationere Heste paa Fyn for at spare 20 eller nogle og 20 Øre daglig — for det maa jo være Hensigten. Før Hærloven af 1909, den Gang der betaltes 33 Øre om Dagen, var der ingen Mangel paa gode Foderværter; nu erkender Administrationen, Regimenterne — det ses af Betænkningen —, at man ikke har kunnet øve nogen væsentlig Kritik over de paagældende Foderværter, fordi der ikke haves tilstrækkelig mange Tilbud. Med andre Ord: den gamle Ordning paa dette Omraade var saadan, at man havde tilstrækkelig mange Tilbud og som Følge deraf kunde øve Kritik over, hvorledes Hestene blev behandlede, og man havde tilstrækkelig mange Foderværter, som behandlede Hestene med Omhu. Fra Udtalelser fra mange Mænd indenfor Foderværternes Kreds, som har haft nogle af Hærens Heste gennem mange Aar, ved jeg, at hvis der blev ydet f. Eks. 20 Øre daglig for hver Artillerihest og 25 Øre for hver af de lettere Heste, som benyttes ved Husar- og Dragonregimenterne, vilde der intet være i Vejen for at faa dem udstationerede. Nu beder jeg den højtærede Forsvarsminister, det ærede Finansudvalg saavel som Tingets ærede Medlemmer overveje, om denne Ordning ikke vilde være lige saa billig som den nuværende og langt mere formaalstjenlig og fyldestgørende; jeg selv tvivler ikke om, at den vilde være det, og det vil være klart, naar man tager Hensyn til den Mængde overtallige Heste, der paa Grund af dette Forhold har maattet holdes ved de forskellige Regimenter. Naar man ved, at det koster ca. 1 Kr. daglig pr. Hest at fodre disse Heste, synes det mig ganske

indlysende, at det maatte anses for heldigt for Hæren; hvis den kunde faa alle Hestene udstationerede ved at forhøje Foderpengene noget.

Der er endnu et Spørgsmaal, jeg gerne vil have Klarhed over. Det ærede Medlem fra Søndervinge berørte det og antydede, at det har været til Drøftelse i Finansudvalget i Fjor uden der, saa vidt han erindrede, at vinde Tilslutning. Vi ved allesammen, som det ærede Medlem ogsaa omtalte, at der har været gjort Forsøg paa at bøde noget paa de lave Foderpenge, for at man bedre kunde faa Hestene udstationerede. Man har givet Bevillinger til Forsendelse af Heste for Statens Regning — det var i høj Grad nødvendigt, naar en Del Heste skulde udstationeres paa Fyn —, og man har forhandlet i hvert Fald i Fjor med Finansudvalget om en Ordning, hvorefter den Forkøbsret, Foderværterne hidtil har faaet efter 8 Aars Forløb til den Hest, de har haft i Station, fremtidig skulde ombyttes med en Ret for den paagældende Fodervært til at faa Hesten gratis, naar den blev udrangeret som tjenstudygtig. Det ærede Medlem fra Sønder Vinge (Rasmus Hansen) kendte intet Tilkælde, hvor noget saadant har fundet Sted; men paa Fyn er der Foderværter, som i mange Aar har været Foderværter og interesserede sig stærkt for Spørgsmaalet, og som overfor mig har anført et bestemt Eksempel paa, at dette skulde være sket, og de udtalte deres absolutte Misbilligelse deraf. Det er ganske aabenbart, at en saadan Ordning vilde være højst betænkelig. De Heste, som bliver kasserede, behøver ikke altid at have nogen Værdi, der kan være overordentlig stor Forskel i saa Henseende. Men dernæst er de paagældende Foderværter ikke Herrer over, om de faar den samme Hest Aar efter Aar, saa de til sidst faar Hesten gratis. Paa den Foranledning, der her er givet mig, tillader jeg mig derfor at rette det Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister, om nogen Fodervært gratis har faaet Heste overdraget efter deres Kassation.

Parkov: Til den højtærede Forsvarsminister er der rettet en Forespørgsel om de syge ved 3die Artilleribataillon, som nu henligger paa Garnisonssygehusets Epidemifdeling. Denne Forespørgsel giver mig en kærkommen Anledning til for det høje Ting at fremsætte en Redegørelse for, hvorledes denne Sygdom, saa vidt man kan se, er opstaaet, og hvorledes dette Forhold i det hele taget har udviklet sig.